

РЕШЕНИЕ

№ 5659

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 23.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5898** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 46, ал.5, вр. ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/.

Производството по делото е образувано по жалба от А. Л. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № РВТ21-РД-09-89/13.04.2021 г. на кмета на Столична община - район „В.“/СО - район „В.“, с която е прекратено наемното правоотношение, възникнало със Заповед № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. на кмета на СО-район „В.“, за настаняване на жалбоподателя И. в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к „Г. глава“, [улица], ет.2, състоящо се от стая, кухня и сервизни помещения, с полезна площ от 42,88 кв.м. В обстоятелствената част на жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт, като издаден в противоречие с материалноправни норми и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излага съображения за това, че обитава жилището от раждането си, като в същото е роден и неговия баща. Живял е в жилището заедно с родителите си. През последните години правили опити да закупят жилището, но това така и не се осъществило. Молбата, която той лично подал за закупуване на жилището, била уважена от кмета на СО, като било наредено да му бъде продаден вторият етаж от къщата. Първият етаж от къщата вече бил продаден на трето лице. Изпълнил всички процедури, но през м.май 2019 г. СО

констатирани допуснат пропуск, касаещи предприемане на действия по ЗКИР за изменение в КК. Също така посочва, че в началото на пандемията, и поради финансови затруднения, отишъл да помага на свой приятел в [населено място], общ. Л., поради което отсъствал известно време от [населено място]. по време на пандемията се разболял, като постъпил за лечение в болница в [населено място]. След изписването му от болницата, бил затруднен да пътува до [населено място], но въпреки това заплатил дължимия данък за имота. Поради финансови затруднения не е заплатил никаква част от наемните вноски. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, проведено на 23.09.2021 г., процесуалният представител на жалбоподателя адв. Д. поддържа жалбата. Допълнителни съображения излага в писмени бележки. Посочва, че ответникът не е изследвал факта, че посоченото жилище е единствено за жалбоподателя. Моли за отмяна на заповедта.

Ответникът – Кметът на СО, район „В.“ е взел становище по жалбата, с което я счита за неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Посочено е, че жалбоподателят не е заплатил наемните вноски за периода от м.11.2020 г. до м. 04.2021 г., т.е. по-дълъг период от три месеца. Посочва, че лечението на жалбоподателя в болничното заведение, не би следвало да се приеме за пречка за заплащане на наемните вноски, тъй като е изписан от болницата на 03.09.2020 г., а неплатения наем е за период от м.11.2020 г. Жалбоподателят е уведомяван периодично за наличието на задължения за наем и консумативи, преди процесния период. Счита, че са налице основанията за прекратяване на наемните правоотношения, поради което моли за отхвърляне на жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, се представлява от юрк. Т., която оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Допълнително в писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорената заповед. Служители при ответника са извършили проверка и са установили, че жалбоподателят не заплаща редовно наемните си вноски, както и че същия не обитава жилището повече от шест месеца. Намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за постъпването му за лечение в болница в [населено място], тъй като той е бил в болница за периода от 25.08.2020 г. до 03.09.2020 г., което е много кратък период. Неотнормисими са възраженията за стъпките, предприети от жалбоподателя за закупуване на жилището.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. на кмета на СО-район В., жалбоподателят А. Л. И., е настанен в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [улица], ет.2, състоящо се от стая, кухня и сервизни помещения, с полезна площ от 42,88 кв.м., като въз основа на заповедта е сключен договор за наем № РВТ16-ДГ66-24/14.06.2016 г.

В договора е уговорено, че същия се прекратява при неплащане на наемна цена или консумативни разходи, за период повече от три месеца, както и при необитаване на жилището от семейството, повече от шест месеца.

Имотът представлява частна общинска собственост, за който е съставен АОС

№ 3049/11.01.2016 г., поправен Акт № 3103/21.12.2016 г. за поправка, издаден от СО – район „В.“, вписан в Службата по вписвания, вх. рег. № 83228, том СХСVII, № 200, имотна партида № 403349.

През периода от 02.10.2020 г. до 09.04.2021 г. служители на СО от комисията по проверки на общински жилища, са извършили проверки в общинското жилище, за което са съставени констативни протоколи от 02.10.2020 г., 11.11.2020 г., 14.12.2020 г., 14.01.2021 г., 12.02.2021 г., 24.03.2021 г. и 09.04.2021 г. със снимков материал. Констатирано е било, че няма достъп до сградата, тъй като дворната врата стои заключена с катинар и верига.

Проверките са извършени и във връзка с подавани от живущите на първия етаж в сградата, в която е настанен жалбоподателя, жалби, свързани с наводнения, идващи от апартамента на жалбоподателя и липсата на възможност да се осъществи контакт с него от живущите на първия етаж.

Кореспонденцията за неплатени наеми и консумативи между район „В.“ и наемателя се е водила до адреса на общинското жилище, който адрес наемателят И. декларирал с декларация № РВТ20-ТР94-4761/02.12.2020 г., а именно: [населено място],[жк], [улица], ет. 2. Писмата с обратните разписки се връщат като „непотърсени“. В същото време обаче писмо до наемателя е било изпращано в [населено място], [улица], [община] – писмо № РВТ19-ГР94-4876/09.10.2019 г., което е получено лично от И. на 14.10.2019 г.

С писмо рег. № РВТ21-ГР94-768 от 22.02.2021 г., преди издаване на процесната заповед, А. И. е уведомен, че към 22.02.2021 г. за общинското жилище дължи наем за повече от 3 месеца, а именно 5 месеца в размер на 175,45 лева. Даден е 7-дневен срок, в който има възможност да уреди задълженията си, като е уведомен, че в противен случай, ще се предприемат действия по прекратяване на договора и освобождаване на жилището. Писмото е връчено чрез залепване на външната врата на двора, за което е съставен протокол от 24.02.2021 г., придружен със снимков материал.

С доклад на Комисията по чл. 10 при СО - район „В.“ № РВТ21-ГР94-768-/1/ от 09.04.2021 г. е предложено настанителна заповед на А. И. № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. за общинското жилище на [улица], ет. 2 да бъде отменена и наемните му отношения по договор за наем № РВТ16-ДГ66-24/14.06.2016 г. да бъдат прекратени на основание чл. 46, ал. 1 от ЗОС /неплащане на наемната цена повече от 3 месеца/ и чл. 33, ал. 1, т. 8 от НРУУРОЖТСО /необитаване на жилището от семейството за повече от 6 м./

Със Заповед № РВТ21-РД09-89/13.04.2021 г. на кмета на Столична община, район „В.“, на основание чл. 46, ал. 2, чл. 46, ал.1, т. 1 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т.8 НРУУРОЖТСО, е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника относно общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [улица], ет. 2. Мотивите, изложени в заповедта са свързани с неплащане на наемната цена повече от 3 месеца, както и необитаване на жилището от семейството за повече от 6 м.

Съобщаването на издадената заповед е изпълнено по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК като е залепено на външната врата към двора, на 28.05.2021 г., в 11,30 ч., както и е поставено на таблото за обявления в СО-район „В.“, на същата дата и публикувано на официалната интернет страница на район „В.“.

Заповедта, ведно с доклада на Комисията по чл. 10 при СО - район „В.“ № РВТ21-ГР94-768-/1/ от 09.04.2021 г., е връчена на 31.05.2021 г.

По делото е представена Заповед № СОА19-РД61-14/02.04.2019 г. на кмета на

СО, с която е наредено да се продаде на А. Л. И. недвижим имот частна общинска собственост, представляващ втори етаж от двуетажна жилищна сграда, съставляваща самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1937.556.1.1, със застроена площ от 54,50 кв.м., находящ се в [населено място], ж.к „Г. глава“, [улица], ет.2.

Във връзка с последващо процедиране на преписката зам. – кмета на СО е изпратил писмо рег. № СОА16-ВК08-9905-(8)/18.05.2019 г. до кмета на район „В.“ за предприемане на съответни действия по реда на ЗКИР за изменение на кадастралната карта, чрез обособяване на отделен поземлен имот с идентификатор за УПИ XIV-556, кв. 208.

По делото е представена Епикриза на А. Л. И. за постъпването му в УМБАЛ „Д-р Г. С.“ – ЕАД - П., като е приет за лечение в лечебното заведение на 25.08.2020 г. и изписан на 03.09.2020 г. Представен е сигнал от Г. Й. от 19.01.2017 г. и 20.01.2017 г., за наводнение в общинското жилище, втори етаж, [улица], както и писмо до районната администрация от собствениците на етаж от къща с адрес [улица], с изнесени твърдения за невъзможност да извършат ремонт на покрива на къщата, тъй като наемателят на общинското жилище, находящо се на втори етаж – г-н А. И. отсъства и не могат да се свържат с него за предоставяне достъп до покрива.

Приложена е и справка от база данни при СО – район „В.“ за платени и неплатени задължения по Договор за наем № РВТ16-ДГ16-24/14.06.2016 г. с наемател А. И., както и справка по партидата на електромера, обслужващ процесното жилище. От представената справка е видно, че от м.11.2020 г. до настоящия момент жалбоподателят не е заплащал наем за общинското жилище.

Видно от представените Удостоверения за промени на постоянен и настоящ адрес, постоянният адрес и настоящия адрес на жалбоподателя от е [населено място], [улица].

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РВТ21-РД09-89/13.04.2021 г. на кмета на Столична община, район „В.“, с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника, на основание чл. 46, ал. 2, чл. 46, ал. 1, т.1 2 ЗОС и чл. 33, ал. 1, т.8 НРУУРОЖТСО, за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [улица], ет.2.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение, насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие с процесуалните правила.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган – кмета на СО-район „В.“, с оглед разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ЗОС и чл. 33, ал. 2 от НРУУРОЖТСО – от органа издал настанителната заповед. Спазена е установената от закона писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, като е посочен издателят на заповедта – кмета на СО - район „В.“, адресатът – А. Л.

И., правното основание - чл. 46, ал.2, чл. 46, ал. 1, т. 1 ЗОС и чл. 33, ал.1, т.8 НРУУРОЖТСО и фактическото основание за издаване на заповедта – не плащане на наемната цена или консумативните разноски за повече от 3 месеца и не обитаване на жилището от семейството за повече от 6 месеца, както и срокът за освобождаване на жилището.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Видно от доказателствата по делото жалбоподателят е бил уведомен за започване на административното производство. За тази цел са му били изпращани многократно писма, като последното с изх. № РВТ21-ГР94-768/22.02.2021 г., има характер на уведомление по чл. 26, ал. 1 от АПК, както и на покана за доброволно изпълнение с конкретно посочени задължения и срокове за погасяването им. С писмото жалбоподателят е уведомен, че до 22.02.2021 г. дължи суми за наем в размер на 175.45 лв., като е предупреден, че ако в 7-дневен срок от получаването на писмото не уреди задълженията си, наемните отношения ще бъдат прекратени поради неизпълнение на договора за наем. Писмото е връчено чрез залепване на външната врата на двора, за което е бил съставен протокол от 24.02.2021 г. със снимков материал. Това се е наложила, поради невъзможност да се установи контакт с лицето, поради неоткриването му на адреса.

Но дори и да се приеме, че писмото от 22.02.2021 г., с което жалбоподателят е уведомен за започналото административно производство по прекратяване на наемното правоотношение, не е редовно връчено, това не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като нито ЗОС, нито НРУУРОЖТСО предвиждат задължение за административния орган да покани или подсети наемателя да изпълни дълга си, преди да упражни правомощието си по прекратяване на наемните отношения /в този смисъл е и решение № 5317/12.05.2015 г. по адм. дело № 999/2015 г. на ВАС, III отд./.

Настоящият съдебен състав приема, че е спазена процедурата по издаване на заповедта, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правата на жалбоподателя. Извършвани са проверки на адреса на общинския имот, от които е установено, че лицето не може да бъде намерено на адреса. За проверките са изготвени констативни протоколи. Изготвен е доклад, с който е предложено да бъде прекратено наемното правоотношение с лицето. Не са представени доказателства, посочения доклад рег. № Към РВТ21-ГР94-768-(1)/09.04.2021 г. да е връчван на И., преди издаване на заповедта, тъй като същия е връчен заедно с нея, но това не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на заповедта на това основание. Това е така, тъй като предложеното с доклада е обективизирано в оспорената заповед, с която жалбоподателя е запознат и е използвал правото си на жалба срещу нея. Т.е., това невръчване по-рано от заповедта, не засяга правата на жалбоподателя в степен, че правото му на защита да бъде накърнено, тъй като е реализирал правото си на обжалване на заповедта, с която е прекратено наемното правоотношение. В този смисъл, жалбоподателят не е бил лишен от правото му на участие в административното производство, поради което заповедта е издадена при спазване на процесуалните правила.

По съответствие с материалния закон.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорената заповед обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ. Процесната заповед е издадена на основание чл. 46, ал. 2, чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 8 от НРУУРОЖТСО. Съгласно чл. 46, ал. 2 от ЗОС наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед, като в заповедта се посочва основанията за прекратяване на наемното правоотношение. Разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОС, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, предвижда, че наемното правоотношение се прекратява при неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от три месеца.

По делото не е спорно, че към датата на изпращане на писмо изх. № РВТ21-ГР94-768/22.02.2021 г. на кмета на район „В.“ – СО, дължимият наем за ползване на общинското жилище до 22.02.2021 г. е бил в размер на 175,45 лв. Не е спорно също, че горепосоченото задължение съществува и не е погасено. Самия жалбоподател не отрича този факт, а и не установява каквото и да било плащане. Не се ангажираха доказателства да е отказано приемане на плащане или евентуално такова да е предложено след изтичане на срока. Видно от договора за наем от 14.06.2016 г., месечната наемна цена е в размер на 35,09 лв., което означава, че наем не е плащан за период от пет месеца, т.е. по-дълъг от три месеца.

Жалбоподателят не е погасил дължими суми за наем на общинското жилище за период, надвишаващ нормативния срок от три месеца, при който се прекратява наемно правоотношение поради неплащане на наем или консумативи. В хода на съдебното производство не са опровергани фактическите констатации за дължимите суми за наем, подробно описани в доклада и заповедта за прекратяване на наемното правоотношение. Не се твърди, а и не са представени доказателства за извършени плащания. Задълженията не са погасени и досега.

За бъде прекратено наемното правоотношение е необходимо да се установи, че имотът е общинска собственост, съответно наемателят да го обитава по силата на валиден договор за наем с общината, както и да е изпълнена някоя от изрично изброените хипотези по чл. 46, ал. 1 от ЗОС. Не е спорно по делото, че е изпълнена първата предпоставка, а именно - имотът е общински /Акт № 3103/21.12.2016 Г. за поправка на АОС № 3049/11.01.2016 г. на СО – район „В.“, вписан в СВ, вх. рег. № 83228, том СХСVII, № 200, имотно партида № 403349/. Втората предпоставка за издаване на заповедта също е налице. По делото е приложен сключен между страните договор за наем на общинско жилище от 14.06.2016 г., въз основа на заповед за настаняване № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. на кмета на район „В.“ - СО.

Спорът между страните е по отношение наличието на третата предпоставка за издаване на заповедта, а именно наличие на основание за прекратяване на наемното правоотношение на основание чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОС. Неплащането на наем или каквито и да е консумативни разноски, свързани с ползването на общинското жилище, за повече от три месеца, представлява основание за прекратяване на наемното правоотношение по чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОС, поради което и непокриването на което и да е задължение не само за три месеца, а за по-дълъг период преди издаване на заповедта за прекратяване изпълнява изцяло фактическия състав на предвиденото в закона основание. Наемното правоотношение включва като свой съществен елемент

задължение на наемателя да заплаща редовно наемната цена, такса смет и всички консумативни разноси, свързани с ползването на общинското жилище – чл. 3, т. 3.3 от договора за наем от 14.06.2016 г. Наемният договор се прекратява поради неплащане на наемната цена или на консумативните разноси за повече от три месеца – чл. 5, т. 5.1 от договора. В този смисъл безспорно се установява по делото, че по отношение на жалбоподателя е налице една от алтернативно дадените в чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОС предпоставки за прекратяване на наемното правоотношение – неплащане на наемната цена за повече от 3 месеца. От прието и неоспорено от страните писмено доказателство – писмо изх. РВТ21-ГР94-768/22.02.2021 г. на кмета на район „В.“ се установява, че към 22.02.2021 г. жалбоподателя дължи наем за повече от три месеца, а именно за пет месеца, като сумата възлиза на 175,45 лева.

Вторият мотив дал основание за прекратяване на наемното правоотношение е, че жилището не се обитава повече от шест месеца, което е установено от извършените на място проверки. Следва да бъде отбелязано, че това основание за прекратяване на наемните правоотношения е въведено с НРУУРОЖТСО, чл. 33, ал.1, т.8, а в ЗОС такова основание за прекратяване липсва. Това обаче дописване на закона в конкретния случай е допустимо на основание чл. 46, ал.1, т.9 ЗОС, в който е посочено, че наемните правоотношения се прекратяват поради други основания, определени с наредбата по чл. 45а, ал. 1. НРУУРОЖТСО е приета от СОС на основание именно посочената разпоредба на чл. 45а, ал.1 ЗОС. Съдът намира, че по отношение на И. е налице и основанието по чл. 33, ал. 1, т.8 НРУУРОЖТСО, а именно необитаване на жилището повече от шест месеца, извън случаите по чл. 24 - чл.33 ал.1 т.8 от НРУУРОЖТСО. А в чл. 24 от НРУУРОЖТСО е предвидено изключение, което регламентира възможността лицето да не обитава жилището за повече от 6 месеца и това да не е основание за прекратяване на наемното правоотношение. В посочената разпоредба е предвидено, че се запазват наемните правоотношения с лицата, които работят на територията на друга община или извън страната - за срок до 1 година – чл. 24, ал.1, т.4 НРУУРОЖТСО. В тези случаи, наемателите са длъжни да упълномощат свой представител, който да изпълнява задълженията им по наемното правоотношение. И. не е намерен на адреса, въпреки многократните посещения 02.10.2020 г., 11.11.2020 г., 14.12.2020 г., 14.01.2021 г., 12.02.2021 г., 24.03.2021 г. и 09.04.2021 г., без да се изтъква някаква основателна причина за това. Освен това, самия жалбоподател посочва, че той живее при негов приятел в [населено място]. На следващо място от представената справка по партидата на електромера, обслужващ процесното жилище е видно, че липсва потребление на електроенергия. На тези категорични доказателства, И. не противопоставя такива, които да ги оборят и да се направи друг извод. Т.е., въпреки разпределената доказателствена тежест, с определения от 28.06.2021 г., И. не доказва, че използва жилището постоянно, без прекъсване от повече от 6 месеца. Не се представиха и доказателства за наличие на някое от основания по чл. 24 НРУУРОЖТСО, които представляват основателна причина за неизползването на жилището за повече от шест месеца. Поради това и на това основание, са налице предпоставките за прекратяване на наемните правоотношения с А. И..

Неоснователни са доводите на жалбоподателя по отношение на причината за неплащането на наемната цена, предвид факта, че бил приет за лечение в болница в [населено място] и по повод това, че настъпила пандемия и не могъл да пътува, доколкото видно от представената експертиза, същият е постъпил в лечебното

заведение на 25.08.2020 г. и е бил изписан на 03.09.2020 г. По делото са представени няколко писма – рег. № РВТ18-ГР94-2381-(1)/16.05.2018 г., рег. № РВТ19-ГР94-1834/16.04.2019 г., рег. № РВТ19-ГР94-4876/09.10.2019 г. и рег. № РВТ20-ГР94-175/17.01.2020 г., видно от които е, че И. системно не плаща дължимия наем за повече от три месеца (и преди престоят му в болничното заведение, и преди настъпилата пандемия).

Не се споделят от настоящия съдебен състав и доводите на жалбоподателя И., касаещи процедурата по закупуване на процесното общинско жилище, тъй като се касае за две отделни правоотношения, между различни страни. Обстоятелството, че наемателят е кандидат купувач на жилището, не го освобождава от задължението да заплаща наемната цена за същото до финализиране на процедурата. Напротив, той трябва да бъде стриктен в заплащането на наем и консумативни разноски, да няма задължение към наемодателя и да обитава и ползва жилището по предназначение, с грижата на добър стопанин.

Изложеното обуславя извод за законосъобразност на оспорения акт, с която е прекратено наемното правоотношение, поради отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, предвид което жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

На жалбоподателя не се дължат разноски.

С оглед изхода на спора и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждането разноски, то жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 59 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Л. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № РВТ21-РД-09-89/13.04.2021 г. на кмета на Столична община - район „В.“, с която е прекратено наемното правоотношение, възникнало със Заповед № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. на кмета на СО-район „В.“, за настаняване на жалбоподателя И. в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к „Г. глава“, [улица], ет.2, състоящо се от стая, кухня и сервизни помещения, с полезна площ от 42,88 кв.м.

ОСЪЖДА А. Л. И., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест /чл. 46, ал.5 ЗОС/.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: